

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/167/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010700
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010700.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného C. Y., rod. L., nar. XX. E. XXXX v W. A., trvale bytom U., okr. Nové Zámky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 30. mája 2022, č. k. 5PP/73/2022-33, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. augusta 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. Y. zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/127/2015 zo dňa 16. septembra 2020.

2. Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože z uloženého trestu odňatia slobody vykonal potrebnú časť.

3. K prvej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že túto považuje za čiastočne splnenú a poukázal na hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom, z ktorého okrem iného vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, odsúdený ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval a zachovával zásady slušného správania a vystupovania voči osobám s ktorými prichádzal do styku. Odsúdený bol počas výkonu trestu doposiaľ dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Okresný súd poukázal na to, že resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá a tiež na to, že odsúdený má k trestnej činnosti čiastočne kritický postoj a hoci stanovené ciele programu zaobchádzania plní, podľa hodnotenia podmienky na podmienenečné prepustenie spĺňa len čiastočne.

4. K druhej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že túto nepovažuje za splnenú, a to vzhľadom na resocializačnú prognózu a obsah registra trestov, kde má odsúdený evidovaných doposiaľ 17 záznamov, z čoho potom okresný súd vyvodil vysokú mieru pravdepodobnosti ďalšej recidívy. Okresný súd poukázal na to, že z lustrácie z registra trestov vyplýva, že odsúdenému boli ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom vo viacerých prípadoch došlo k upusteniu od súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a v jednom prípade bol odsúdený z výkonu trestu podmienenečne prepustený. Odsúdený má evidované aj tresty odňatia slobody s podmienecným odkladom so skúšobnou dobou, avšak v dvoch prípadoch došlo k odpusteniu trestu amnestiou. Z odpisu z registra trestov ďalej vyplýva, že odsúdený sa viackrát dopustil trestnej činnosti aj mimo územia Slovenskej republiky, konkrétne v Českej republike, kde bol Okresným súdom Prostějov a Okresným súdom Pardubice odsúdený za trestné činy krádeže, trestné činy neoprávneného vstupu na súkromný majetok,

trestné činy marenia spravodlivosti a krivého obvinenia a trestné činy úmyselného poškodenia alebo zničenia majetku. Z uvedených skutočností potom okresný súd vyvodzuje, že odsúdenému bola nie raz daná možnosť viesť riadny život, a to nielen počas skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody či podmiennečného prepustenia, ale aj po odpustení trestu amnestiou. Okresný súd ďalej uviedol, že napriek tomu, že odsúdený už bol raz podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu udelená možnosť žiť riadnym životom, nielen v rámci skúšobnej doby ale aj po jej skončení, odsúdený túto možnosť nevyužil, z doposiaľ uložených trestov sa nepoučil a dopustil sa ďalších trestných činov, a to aj mimo územia Slovenskej republiky. Okresný súd ďalej upozornil na skutočnosť, že aj po 17 odsúdeniach je postoj odsúdeného k trestnej činnosti len čiastočne kritický. Okresný súd preto uzavrel, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

5. Po vyhlásení napadnutého uznesenia si prokurátor ponechal lehotu na podanie sťažnosti a odsúdený po porade s obhajcom sťažnosť zahlásil, ktorú následne jeho obhajca písomne odôvodnil tým, že dokazovaním vykonaným na verejnom zasadnutí bolo jednoznačne preukázané, že si odsúdený uvedomil svoje zlyhania. Obhajca ďalej poukázal na to, že samotný riaditeľ ústavu konštatoval plnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania a tiež na to, že odsúdený počas výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný, naopak bol len disciplinárne odmenený. Obhajca ďalej poukázal na to, že odsúdený sa vážne snaží polepšiť a v prípade podmiennečného prepustenia má zabezpečené zázemie, ktoré mu pomôže sa čím skôr zaradiť do reálneho života. Obhajca tiež uviedol, že aktuálne voči odsúdenému nie sú vedené žiadne trestné stíhania a z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený sa správa slušne. Obhajca preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie prehodnotil a odsúdeného podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustil s uložením primeranej skúšobnej doby a dohľadom a tiež s povinnosťou zamestnať sa a viesť riadny život.

6. Prokurátor napokon sťažnosť proti napadnutému uzneseniu nepodal a k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného sa do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

7. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

8. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

9. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

10. Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

11. Krajský súd na základe podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba, po preskúmaní pripojeného spisu okresného súdu dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

12. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 4. apríla 2022 doručená žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody spísaná jeho obhajcom, v ktorej odsúdený uvádza, že svojim správaním a konaním počas výkonu trestu vykazuje polepšenie, svoje konanie, za ktoré bol odsúdený si uvedomuje a v budúcnosti bude viesť riadny život. Odsúdený k žiadosti pripojil vyhlásenie starostu obce H. L., podľa ktorého má odsúdený po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu zabezpečenú prácu na Obecnom úrade, pričom starosta obce sa zároveň zaručil, že bude mať nad odsúdeným dohľad, aby sa odsúdený zaradil do spoločnosti.

13. Okresný súd na prejednanie žiadosti odsúdeného nariadil verejné zasadnutie na termín 30. mája 2022, na ktoré predvolal odsúdeného a o konaní ktorého upovedomil prokurátora a obhajcu odsúdeného.

14. Podľa skráteného výpisu odsúdeného tento vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/127/2015 so začiatkom trestu od 28. júla 2020 a s predpokladaným koncom trestu dňa 23. mája 2023 (pozn. so započítaním väzby a výkonu trestu odňatia slobody do súhrnného trestu), pričom odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie splnil dňa 23. júla 2021.

15. Odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 16. septembra 2020, sp. zn. 1T/127/2015, právoplatným vo výroku o vine a treste dňa 16. septembra 2020.

16. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že jej splnenie okresný súd vyhodnotil správne, pretože odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody vykonal jeho pomernú časť v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, teda dve tretiny.

17. Vo vzťahu k prvej materiálnej podmienke na možnosť podmiennečného prepustenia krajský súd zastáva názor, že okresný súd záver o jej čiastočnom splnení neustálil správne. Krajský súd uvádza, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nesplnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti neviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Platí však, že každý odsúdený žiadajúci o podmiennečné prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Ak sa tak nestalo, alebo pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

18. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení sa choval opačným spôsobom, súd také chovanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku

výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepšil. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien. Hoci vysoký počet odmien nepochybne značí, že odsúdený plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne chovanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

19. Krajský súd svoj záver o nesplnení prvej materiálnej podmienky opiera o skutočnosť, že odsúdený má podľa hodnotenia vypracovaného ústavom k svojej trestnej činnosti čiastočne kritický postoj. Odsúdený síce v žiadosti o podmiennečné prepustenie uvádza, že si svoje konanie, za ktoré bol odsúdený uvedomil, avšak nič bližšie k tomu neuviedol nielen vo svojej žiadosti, ale ani na verejnom zasadnutí, kde uviedol len toľko, že sa k návrhu obhajcu na podmiennečné prepustenie pripája, pričom vypovedať nechcel, návrhy na doplnenie dokazovania nemal a v konečnom návrhu uviedol, že chce dostať šancu na polepšenie a chce sa starať o svoju rodinu. Krajský súd na tomto mieste poukazuje na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdenému bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 8. augusta 2016, sp. zn. 9T/39/2016, právoplatným dňa 8. augusta 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 22. marca 2017 uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 7PP/20/2017 s určením skúšobnej doby 2 (dva) roky, pričom v januári 2018 spáchal na území Českej republiky trestné činy neoprávneného vstupu na pozemok, porušovania domovej slobody, krádeže, úmyselného poškodenia alebo zničenia majetku a poškodenia cudzej veci, za spáchanie ktorých mu bol rozhodnutím Okresného súdu Pardubice z 25. septembra 2018, sp. zn. 2T/2/2018, právoplatným dňa 6. decembra 2018 uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 20. júla 2020 uznesením Okresného súdu Pardubice sp. zn. 0PP/129/2020 s určením skúšobnej doby 4 (štyri) roky. Z uvedených skutočností potom krajský súd vyvodzuje záver, že odsúdený dokáže svoje správanie korigovať v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody s cieľom dosiahnuť podmiennečné prepustenie, avšak uvedené nesvedčí o skutočnej zmene životného postoja. Uvedené napokon vyplýva aj z hodnotenia ústavu, kde sa uvádza, že odsúdený doposiaľ nebol oficiálne zamestnaný, občas pracoval ako pomocník na stavbách alebo na píle, avšak väčšinou bol bez práce a živil sa krádežami. Z uvedených skutočností potom podľa názoru krajského súdu nie je možné dospieť k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, teda že splnil prvú materiálnu podmienku.

20. Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že záver okresného súdu o jej nesplnení považuje za správny a odôvodnenie je nesplnenia okresným súdom za vyčerpávajúce.

21. Krajský súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života aj faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Zohľadniť je potrebné aj ďalšie, najmä aktuálne poznatky k osobe odsúdeného, stavu jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa odsúdený ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu a zaoberať sa tiež okolnosťami spáchanej trestnej činnosti pri zameraní sa na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

22. Krajský súd uvádza, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou

úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

23. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

24. Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdený pácha majetkovú trestnú činnosť počnúc rokom 2001 ako aj na to, že odsúdený bol v trestnej veci Okresného súdu Veľký Krtíš vedenej pod sp. zn. 9T/39/2016 dňa 22. marca 2017 podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a už v januári 2018 spáchal na území Českej republiky trestné činy neoprávneného vstupu na pozemok, porušovania domovej slobody, krádeže, úmyselného poškodenia alebo zničenia majetku a poškodenia cudzej veci, za spáchanie ktorých mu bol rozhodnutím Okresného súdu Pardubice z 25. septembra 2018, sp. zn. 2T/2/2018, právoplatným dňa 6. decembra 2018 uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov. Ako sa uvádza v hodnotení odsúdeného, zo základnej školy bol preradený na špeciálnu školu a stredné odborné učilište v odbore kuchár zanechal v prvom ročníku, pričom doposiaľ nebol oficiálne zamestnaný. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a ani iné formy vzdelávania, teda z pohľadu krajského súdu nevyvinul žiadne úsilie na to, aby získal nejakú kvalifikáciu a zlepšil tak svoje vyhliadky sa zamestnať po skončení výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd má dôvodné pochybnosti o vážnom záujme odsúdeného sa po výkone trestu živiť legálnou prácou, pretože ako vyplynulo z hodnotenia odsúdeného, tento pracoval doposiaľ len ako pomocník na stavbách a píle, avšak väčšinou sa živil krádežami. Z uvedeného dôvodu ani všeobecné potvrdenie starostu obce H. L. o tom, že odsúdený bude zamestnaný v obci dôvodné pochybnosti krajského súdu o skutočnom zámere odsúdeného sa živiť prácou nerozptyľuje. Riziko recidívy u odsúdeného je tak vysoké, pričom za daných okolností nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Za daných okolností preto krajský súd zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

25. Vo vzťahu k vyhláseniu starostu obce H. L. krajský súd uvádza, že toto podľa jeho obsahu nie je možné posúdiť ako záruku za dovŕšenie nápravy odsúdeného a navyše takúto záruku by pre účely rozhodovania o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody mohlo podľa § 5 ods. 1 Trestného poriadku ponúknuť len záujmové združenie občanov.

26. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.